

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

Rimetur atq; pectoris
 Commissa norit intimi.
 Hinc vnde cunq; cognitum
 Calumniator, deuouet,
 Et ore mordet improbo
 Leih. alis vtrq; Scorpio
 Ictulati vulnerat
 Plenamq; pestilentia
 Non ante linguam suppressit,
 Quousq; coram singulis
 Effecit execrabilem.
 Hic fructus infidelium
 Nuncquastus est vberimus.

CAPVT XXXVI.

ARGVMENTVM.

Insatum sacco caput heu miserabile Lampi,
 Fert simplex Regis Bellinus antepedes.
 Dumq; putat se ferre datas à Vulpe tabellas
 Fert sibi perniciem nescius ipse suam.

Cvm Bellino Vulpecula
 Astuta pergat colloqui,
 Scis nocte dicit altera,
 Quod ipse regiliteras
 Promiserim transmittere,
 Quas oro tecum deferas:
 Nam Regis ex negotio
 Hoc consequere gratiam.
 Amice, dicit Bellinus,
 Id quicquid est negotij
 Peregerim lubentius,
 Crumena nobis si foras

Reinike
 committit
 Bellino E-
 pistolium,
 regi offe-
 rendum.

Cui literas inuoluerem,
 Tunc ocycus fallaciam
 Excogitabat Reinike,
 En de Brunonis pellibus
 Donabo portiunculam:
 Hanc optime custodies
 Epistolam, ne turbida
 Rumpatur Austri Viribus,
 Illam vel imber hauriat:
 Tantum caueo Belline,
 Ne literarum forsitan
 Arcana soluas Vincula,
 Secreta Regis omnia,
 Res seriasq; continent.
 Hæc dicit, inde Reinike
 Intrabat in palatium,
 Caputq; mox lepusculi
 Inuoluit vrsi pellibus,
 Imponit atq; Bellino.
 Atq; si curaueris
 Has diligenter literas,
 Epistolamq; dixeris
 Sua fore quod te scripserim:
 Confecta miris artibus
 Qua spirat eloquentiam,
 Et Atticam facundiam,
 Regis fauorem maximum
 In te, tuosq; colliges.
 Quin & tuam prudentiam
 Rex ipse demirabitur
 Et te deosculabitur.

Hæc Verba postquam Reinikes

R 7

Astutia mī
 ra Reinike
 indolis ex-
 cogitandis

Reinike
 pro literis
 caput occi-
 si Lāpi Bru-
 nonis in-
 uoluit pel-
 libus.

Ab utilita-
 te cōmen-
 dat Bellino
 negotium.

II.

Audi-

Rex eū fac- *Audiret optatissima*
 culū quem *Mox concipit spem Bellinus*
 Vulpi Ro- *Volatq; cursu prapete,*
 mam profi *Ve circiter crepusculum*
 cisci volen *Noctem ferentis Hesperii,*
 ti donauē- *Subiret aulam regiam.*
 rat Bellino *Cum Bellinum Rex conspiciat,*
 impositum *Dic inquit istius noua*
 conspiciat, *Qua causa sit Tragedia*
 admiratur. *Quod sacculum Vulpecula*
Peramq; rursus adferas?

III.

Simplex *Rex magne, dicit Bellinus*
 Bellini ex- *Proiure coniunctissima*
 cusatio. *Sodalitatis mutuo,*
 Bellinus *Id flagitant Reinike,*
 fraudis in- *Vt Rex tibi facundiam*
 scias sei- *Istas olentes Atticam*
 psim reum *Transferre vellem literas,*
 efficit & o- *Quas pellis arcta continet,*
 re proprio *Nam me iubente Reinike*
 condēnat. *Non absq; summa viribus*
 Rex sinistri *Confecit eloquentia:*
 quidpiam *Ex his acumen nobile*
 suspicans *Sagaxq; mentis erues.*
 torue intue- *Rex angue quouis fauidus*
 tur Bellinū

III.

Castor feri- *Mox intuetur Bellinum:*
 ba Regius *Suosq; mittit ocyus*
 vt literas *Ad Castorem satellites.*
 Reinikes *(Is scriba Regis optimus*
 aperiat, ad- *In arduis negotijs*
 vocatur. *Eratq; Cancellarius)*
Epistolam qui sedulo

Exoluat

*Exoluat istam Bellini,
Summaq; cura perlegat.
Hic est malorum grandium
Exorta grandis Ilias.*

COMMENTARIA.

Quàm periculosum sit quasuis epistolas, præcipuè ad viros principes & magnificos cōscriptas, recipere. Sæpè enim vsuuenit, vt in eis huiusmodi contineantur, quæ plus damni incommodiq; quàm emolumentum tibi parturiant. Potest & fieri vt tanti ponderis sint, si eas fortè amitteres, aut constituto tempore non offerres, grauissima interdum inde erumpat tempestas, tibiq; tanquam omnis doli fabricatori multa accumulèt infortunia. Quãobrem homo sapiens literarum in negotiis suscipiendis sibi benè prospiciat & caueat, nec cuiuis epistolam res serias arcanasque continentem temerè committat. Horribilia enim & formidolosissima quæque per literas conficiuntur.

Quod dementissimi meritò omnes ij vocandi sint, qui se earum rerum, quarum neq; *Incognitò* principium, medium aut finem perspectum *Et peregrinò* habent, participes facere audent. Quãobrem, *nis non o-* siue quis scribat, siue loquatur aut aggredia- *portet se* tur aliquid, tu repertori suo, quicquid id fue- *immiscere* rit, soli perficiendum relinque. Si malè de in- *negotijs,* de re confecerit, tibi quod imputari possit, reliquū nihil est. Sin benè & dextrè munus suū compleuerit, ex illo tibi exēpla ad imitandum pro-

pro-

propone, quin & ipse ad illustre tale aliquod negotium, vnde gloriã adipiscaris eximiam, cõficiendũ magno conatu studioq; adnitere.

II.
*Ambitio
est miser-
rima.*

Quã detestabilis & perniciofa sit ambitio, honorumq; miserrima cõtentio. Bellinus hãc ob epistolam à vulpe acceptam quã ingeniosè & eruditè confectam arbitrabatur, non modò à rege gratiam consecuturum, verùm etiam splendidum aliquod munus se aucupaturum planè confidit. Quam tamen pro salũtari conscriptam, perniciosissimam sibi, imò mortiferam, nimis serò, postea experitur. Quamobrem nemo vnquã se præstantiorem, quã ipsa re probare possit, iudicare aut prædicare debet: Sed illa potiùs consuetudine exercitationeq; vtatur, quam gloriosè ad finem perducere possit.

III.
*Functio cã
cellarij nõ
cuius ido-
nea est.
Quid ad of-
ficium can-
cellarij pro-
priè requi-
ratur.*

Quod non cuius functio cancellarij conueniat, quare nemo molestis operosisq; eiusmodi negotiis, quibus nec dignus nec idoneus est, se implicari patiatur. Ad tantum enim onus plus, quam literas exarare & cognoscere posse requiritur. Oportet enim hunc singularem cum industria iudicioque grauissimo singula in scribendis literis ponderare verba, tum ad interrogata scriptaque omnia acutè arguteq; respondere, interdum etiam occultis quibusdam maledicta improborum floculis pingere & refutare. Deniq; singulas res ita illuminare, collustrare & ornare, vt & sui principis honorem tueatur, & Reip. commoda modis omnibus promoueat. Fideli atque

eru-

erudito Cancellario & Princeps & ipsa Res. *Fidelis & eruditus*
 pub. nihil habent præstantius, tanto enim *cancellarius*
 susceptarum rerum onere is premitur, vt pō- *nullo auro*
 dus AEtna grauius molestiusq; sustinere vi- *persolui*
 deatur: Imò totius sæpenuero Prouinciæ *potest.*
 salus atq; exitiū in eo consistat & recumbat.

CAPVT XXXVII.

ARGVMENTVM.

Bellinus aduersis hic traditur hostibus & Rex
Sarcinulis Lampi vidit inesse caput.
Hæc obdurata sunt debita premia mentis,
Hæc tumida merces ambitionis erat.

CVM Rege coram Bellini
 Resolueretur sacculus,
 Apparet atro sanguinis
 Taboq; squallens lurido
 Mollis caput lepusculi.

Tum bilis est acerrimè
 Furore tactus noxio,
 Et astra Rex rugitibus
 Compleuit indignissimis,
 Ceu mentis ad dementiam
 Redactus esset & ultimam.

De stirpe natus regij
 Tum Pardus inquit sanguinis
 Quid Rex dolorem luctibus
 Testuris in sanabilem?
 Acerba quid suspiria,
 Ceu mollis edis fæmina?
 Non cōmoueri Principem
 Ob viliores conuenit

Rex aperto
 sacculo
 Lampi ca-
 put cum vi-
 det, Belli-
 no graui-
 ter irasci-
 tur & suc-
 censet.

Pardus Re-
 gem iratū
 demulcet
 & consola-
 tur.

Res